

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

553 – Αρχίζει στην Κωνσταντινούπολη η Ε΄ Αγία Οικουμενική Σύνοδος.
1818 – Ο Παναγιώτης Σέκερης μειείται στη Φιλική Εταιρεία.
1821 – Ο πλοίαρχος Ευάγγελος Ματζαράκης σπκώνει το λάβαρο της επανάστασης στη Σαντορίνη.
1949 – Ιδρύεται το Συμβούλιο της Ευρώπης.
1961 – Ο Άλαν Σέπάρντ γίνεται ο πρώτος Αμερικανός που ταξιδεύει στο διάστημα, σε μία υποτροχιακή πτήση.
1968 – Εγκαινιάζεται η φοιτητική εστία Αθηνών «Βασιλεύς Παύλος», επί της οδού Πατισίων.
1980 – Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής εκλέγεται πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας για πρώτη φορά.
2001 – Ο Πάπας Ιωάννης Παύλος Β΄ επισκέπτεται την Ελλάδα. Είναι η πρώτη επίσκεψη πάπα της Ρωμαιοκαθολικής Εκκλησίας μετά το σχίσμα του 1054.
2002 – Ο Παναθηναϊκός αναδεικνύεται πρωταθλητής Ευρώπης στο μπάσκετ για τρίτη φορά στην ιστορία του. Στον τελικό του φάιναλ-φορ που έγινε στην Μπολόνια της Ιταλίας επικράτησε της Κίντερ Μπολόνια με 89-83.
2010 – Μεγάλη απεργία στην Ελλάδα κατά της υπογραφής μνημονίου με το ΔΝΤ και την ΕΕ για την αποτροπή της χρεοκοπίας. Πραγματοποιούνται διαδηλώσεις σε όλη τη χώρα• τρεις εργαζόμενοι χάνουν τη ζωή τους κατά τη διάρκεια πυρκαγιάς σε τράπεζα

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1818 – Καρλ Μαρξ, φιλόσοφος
1889 – Βασίλης Ρώτας, συγγραφέας
1919 – Γεώργιος Παπαδόπουλος, Έλληνας δικτάτορας
1922 – Νταν Γεωργιάδης, Έλληνας προπονητής ποδοσφαίρου
1935 – Κοραλία Ανδρειάδη, ποιήτρια
1955 – Κώστας Χαριτοδιδλωμένος, Έλληνας τραγουδοποιός
1965 – Αλέξανδρος Ρήγας, Έλληνας ηθοποιός και σκηνοθέτης
1976 – Τ. Πάντος, ποδοσφαιριστής

ΘΑΝΑΤΟΙ

1426 – Άγιος Εφραίμ της Νέας Μάρκρης
1821 – Ναπολέων Α΄ της Γαλλίας, Γάλλος στρατιωτικός και πολιτικός ηγέτης
1930 – Γεώργιος Μ. Αβέρωφ, Έλληνας πολιτικός
1948 – Αλέξανδρος Γκιάλας, ποιητής
1965 – Νίκος Γούναρης, Έλληνας τραγουδιστής
1991 – Λευτέρης Κιοσκλής, πολιτικός
1993 – Ηλίας Κατριβάνος, πολιτικός
1993 – Παναγής Παπαληγούρας, Έλληνας πολιτικός
1999 – Βασίλης Διαμαντόπουλος, Έλληνας ηθοποιός

Οι Επτά Οικουμενικές Σύνοδοι

Η Α΄ Οικουμενική Σύνοδος διήρκεσε δύο μήνες και δώδεκα ημέρες και πραγματοποιήθηκε στη Νίκαια της Βιθυνίας. Συγκλήθηκε από τον Μέγα Κωνσταντίνο στις 20 Μαΐου του 325 και έλαβαν μέρος 318 επίσκοποι. Εξέδωσε είκοσι κανόνες συμπεριλαμβανομένου του Συμβόλου της Νικαίας (α΄ μέρος του Συμβόλου της Πίστεως) και κανόνισε την ημερομηνία εορτασμού του Πάσχα. Κύριος λόγος σύγκλησής της υπήρξε η διάσπαση της ενότητας της εκκλησίας η οποία διέτρεχε κίνδυνο λόγω της διάσπασης που προκαλούσε η διδασκαλία του Αρείου ενάντια στη θεότητα του Ιησού Χριστού και τα σχίσματα στην Αίγυπτο. Η Σύνοδος καταδίκασε τη διδασκαλία του Αρείου και διακήρυξε την ομοουσιότητα του Υιού με τον Πατέρα. Τέλος αποκρούστηκε η αγαμία των κληρικών.

Η Β΄ Οικουμενική Σύνοδος

Η Β΄ Οικουμενική Σύνοδος συγκλήθηκε από τον Αυτοκράτορα Θεοδόσιο Α΄ τον Μέγα στην Κωνσταντινούπολη το 381 και συμμετείχαν 150 ορθόδοξοι επίσκοποι και 36 Μακεδονιανοί. Κατάδικασε τους οπαδούς του Μακεδονίου, οι, οποίοι αμφισβητούσαν τη θεότητα του Αγίου Πνεύματος («πνευματόμαχοι») και, για ακόμη μια φορά, τον Άρειο, και συμπλήρωσε το Σύμβολο της Πίστεως (Σύμβολο Νικαίας – Κωνσταντινουπόλεως).

Η Γ΄ Οικουμενική Σύνοδος

Η Γ΄ Οικουμενική Σύνοδος συνήλθε στην Έφεσο, στη βασιλική της Θεοτόκου, το 431 από τον Αυτοκράτορα Θεοδόσιο Β΄. Συμμετείχαν 200 επίσκοποι, ανάμεσα στους οποίους ο Άγιος Κύριλλος Αλεξανδρείας ως προεδρεύων. Κατάδικασε τις διδασκίες του Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως Νεστορίου, ο οποίος υπερτόνιζε την ανθρώπινη φύση του Ιησού ενάντια της θείας, υποστηρίζοντας ότι η Μαρία γέννησε τον άνθρωπο Ιησού και όχι τον Θεό. Παρόλο αυτά η σύνοδος διακήρυξε ότι ο Ιησούς είναι τέλειος Θεός και τέλειος άνθρωπος, με πλήρη ένωση των δύο φύσεων και απέδωσε επίσημα στην Παρθένο Μαρία τον τίτλο «Θεοτόκος».

Η Δ΄ Οικουμενική Σύνοδος

Η Δ΄ Οικουμενική Σύνοδος συγκλήθηκε από τον Αυτοκράτορα Μαρκιανό και τη σύζυγό του, Αυγούστα Πουλχερία στις 8 Οκτωβρίου 451 στη Χαλκηδόνα. Αποτελούνταν από 650 επισκόπους και καταπολέμησε τη διδασκαλία του Μονοφυσιτισμού, η οποία, με πρωτεργάτη τον αρχιεπίσκοπο Ευτυχία, δίδασκε ότι η θεία φύση του Χριστού απορρόφησε πλήρως την ανθρώπινη. Το μεγαλύτερο μέρος των πιστών υιοθέτησε τις αποφάσεις της Δ΄ Οικουμενικής Συνόδου και αποδοκίμασε τις απόψεις του Μονοφυσιτισμού. Ένα άλλο μέρος πιστών, οι οπαδοί του Μονοφυσιτισμού, δεν αναγνώρισαν αυτές τις αποφάσεις και αποκόπηκαν από την Ορθόδοξη Εκκλησία. Αυτοί ονομάστηκαν Προχαλκηδόνιοι ή Αντιχαλκηδόνιοι.

Η Ε΄ Οικουμενική Σύνοδος

Η Ε΄ Οικουμενική Σύνοδος συγκλήθηκε στις 5 Μαΐου μέχρι τις 21 Ιουνίου του 553 στην Κωνσταντινούπολη με τη συμμετοχή 165 επισκόπων, υπό

την προεδρία του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ευτυχίου. Την συγκάλεσε ο Αυτοκράτορας Ιουστινιανός Α΄. Επαναβεβαίωσε τα ορθόδοξα δόγματα περί της Αγίας Τριάδας και του Ιησού Χριστού και κατάδικασε πλήθος μη ορθόδοξων συγγραμμάτων καθώς και ορισμένους συγγραφείς (Ευάγριο, Δίδυμο, Οριγένη κ.α.).

Η ΣΤ΄ Οικουμενική Σύνοδος

Η ΣΤ΄ Οικουμενική Σύνοδος συγκλήθηκε στην Κωνσταντινούπολη από το 680 μέχρι το 681 από τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο Δ΄ Πρωγνάτο και παραβρέθηκαν από 150 έως 289 επίσκοποι. Επιβεβαίωσε την πλήρη και αληθινή ενανθρώπιση του Ιησού ενάντια της αντίθετης διδασκαλίας των Μονοθελιτών. Η Σύνοδος αυτή διατύπωσε ότι ο Χριστός έχει Θεία και Ανθρώπινη θέληση. Υπάρχουν δύο φύσεις, η θεία και η ανθρώπινη, υπάρχουν και δύο φυσικές θελήσεις και δύο φυσικές ενέργειες, η θεία και η ανθρώπινη, που ενεργούσαν «αδιαίρετως, ατρέπως, ακωρίστως, ασυγχύτως», χωρίς να επικρατεί αντιπαλότητα μεταξύ τους.

Η Πενθέκτη Οικουμενική Σύνοδος

Η Πενθέκτη Οικουμενική Σύνοδος συγκλήθηκε από τον Αυτοκράτορα Ιουστινιανό Β΄ το 691 στο ανακτορικό δωμάτιο του Τρούλλου, από όπου έλκει και την ονομασία «Εν Τρούλλω Σύνοδος». Συμμετείχαν 211 επίσκοποι και το έργο της ήταν συμπληρωματικό αυτού των Ε΄ και ΣΤ΄ Συνόδων. Συστηματοποίησε και ολοκλήρωσε το έργο των δύο προηγούμενων Συνόδων και γι΄ αυτό, αν και Οικουμενική, ονομάστηκε «Πενθέκτη», ως τμήμα εκείνων, και δεν αριθμήθηκε ως ξεχωριστή Οικουμενική Σύνοδος.

Η Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδος

Η Ζ΄ Οικουμενική Σύνοδος συγκλήθηκε από τον Αυτοκράτορα Κωνσταντίνο ΣΤ΄ και τη μητέρα του, Αυτοκράτειρα Ειρήνη την Αθηναία στη Νίκαια της Βιθυνίας, στο Ναό της Αγίας Σοφίας, το 787 κατόπιν αίτησης του Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Ταρασίου. Αποφάσισε την ανασύλωση των εικόνων καταδικάζοντας την Εικονομαχία και την ιδέα της σχηματοποίησης της άορατης και άυλης Τριάδας. Εκεί εκφράστηκε το δόγμα ότι η εικονογράφηση του Χριστού και των Αγίων εδράζεται στην ενανθρώπιση του δευτέρου προσώπου της Αγίας Τριάδας και διευκρινίστηκε ότι η τιμή προς τις εικόνες αναφέρεται στο πρόσωπο που αυτή απεικονίζει και όχι στο υλικό από το οποίο είναι αυτή φτιαγμένη.